

Tóth Lajos

Az ördög új taktikája: kegyelemmel polarizálni

Ki merné manapság megkérdőjelezni több kérdéskörben az un. „kegyelem tanosokat”? Hm? Hisz nemzetközi kereszténynek kellene lennünk ahhoz. Nem magyarnak, meg nem kisegyházasnak, nem több évtizedes ilyen viszontagságos múlttal, nem nagy gyülisnek, sem hitgyülisnek, nem kisgyülisnek, egyszóval sen-ki-nek. Ciki. Na. Ez a menő és kész. Ma felházban van a Szent Lélek, meg a Herceg Jóskánál (Prince), meg a norvég reformátornál, meg mindenkinél...Valljuk be megkérdőjelezhetetlen és megcsalhatatlan lett a nemzetközi porond. Ezt inkább máskor erőltesd Lajos, most nem trendi. Kussolj, és akkor nem leszel régiboros, esetleg rozés. Sem vörös sem fehér. Átmeneti lehetsz. Akkor van kegyelem. Ja, én kérek elnézést, nekem kellemetlen az egész szituáció. Igen tisztelt publikum már veszem is a kalapom. Gondoltam venném én...de mint Colombo és Terminátor...i'll be back...☺

A modern kegyelem üzenetét abszolutizáló teológia „reformációja” a cselekedetek nélküli hitet teszi hangsúlyossá, amit tévesen munka nélküli keresztény életnek értelmeznek. Üzenetük egy ultrakönnyű és erőfeszítés nélküli életút, áldással, kegyelemmel és sikerrel. Az újszövetség azonban számos helyen odaszánt Istenkeresésen, türelemmel teljes kihívásokhoz, értelmezhetetlen helyzetekkel teli, kemény munkához, futáshoz, illetve harchoz hasonlítja a keresztény életet.

Abból az igazságból, hogy az ember szellemi lény, akinek lelke és teste van a „kegyelemet abszolutizálók” egy újabb téves doktrínát fektetnek le. Azt üzenik, hogy az ember három alkotórészének funkciói szétválaszthatóak, így mivel az ember szelleme újjászületett állapotba kerül megtérésekor, azonban a test cselekedetei ettől teljes mértékben függetleníthetőek,

vagyis azoknak nincs semmi hatása a szellemre, lélekre, jövőjükre. A rossznak nincs hatása személyes üdvtörténetünkben.

Figyelmen kívül hagyják azt is, hogy nincs következménye a gonosz tetteinknek, a szellemi antropológiát mellőzik, keresztény nem démonizálódik a tudatos bűn hatására, lélektorzulások, személyiségtorzulások nem jelennek meg. A megtérés fogalmát pedig tudatosan kiradírozták a szótárukból. Tehát, amikor bünt követ el egy helyreállított és megváltott szellemű keresztény, az nem olyan bűn, mint az eredendő bűn, így a testünk nem befolyásolhatja a mennyei identitásunkat. Sem megigazulásunkat vagy megszenteltetésünket.

Nem is olyan rég kezdődött folyamat ez, csak a kegyelem témája körül forog. Amióta az elmúlt években elindult az „újragondolt kegyelem” tanát bemutató cikkek hulláma, elhatároztam, hogy elolvasok vagy megnézek több nemzetközi cikket, többek között Joseph Prince tanítást is, akiről sokan úgy vélik, hogy tőle eredeztethetők, az ilyen típusú üzenetek. Egyébként mivel ázsiai földrészen él, kevesen tudják, mit tanítanak a színpalak mögött hazájában.

Tegyük hozzá nagy-nagy vitákat generál folyamatosan a juhok és teológusok életében. A magyarországi kiségyház nagy része már-már elfogadja és elismeri szolgálatát, ezzel egy új teológiai vitafrontot nyitva pásztor és pásztor, gyülekezet és gyülekezet között. Un. kegyelem tanosok és nem kegyelem tanosok polarizációját eredményezve. Vannak olyan gyülekezetvezetők, akik elmondásuk alapján, gyülekezetük jövőjét és irányvonalát csak is ebben látják.

Az új szellemi életteret érvényesítő nemzetközi és magyar Istenkeresők á(l)mokfutása, sajnos, nem az egyetlen példa arra, hogyan lehet a legszebb szellemi valóságokat vagy elveket is kiforgatni, testvérekből ellenségképet kreálni, az ártatlanok védelmében ártatlanokat kiközösíteni, Királyság érvényesítése nevében fittyet hányni mások megalapozott véleményére és a Királyság szabályaira. A jelszavak változtak, a mentalitás a régi. Az ördög új taktikája: kegyelemmel polarizálni.

A tömegek hősei (kegyelem abszolutizálók), pedig megvetéssel és lenézéssel nyilatkoznak a teológiai megcsalattatás veszélyeire figyelmeztetők mindegyikéről. Nagyon is igaz a mondás, hogy a történelem a jelen tanítómestere, és aki nem ismeri a múltat (egyház történelem téves

tanításait), az arra van kárhóztatva, hogy ismét elkövesse annak hibáit. És számos jel mutatja, hogy a mai ifjabb generációk nem kis hányada számára már az elmúlt karizmatikus bakik korát magában foglaló félmúlt is elég ködös és távoli ahhoz, hogy többé ne szolgáljon tanulságokkal.

Nem szeretnék egyoldalú lenni, ezért belinkelem a szeptemberi (magyar alámondással) tanítását, amelyet Németországban mondott el. Tényleg nem szeretnék szubjektívitással terelni valamerre, de, ha bekiabálnak a szolgálata alatt, az nem egyedi, ne lepődj meg, hölgyek is kiabálják: szeretünk Joseph, ez a turnéján bevett dolog.

<https://www.youtube.com/watch?v=8XP-d-sgnc&feature=youtu.be>

Előre elmondom, ha a kegyelem az Isten Királyságának (uralkodik Isten, mint bíró és igazságos király) összefüggésében lenne tanítva, egyensúlyt kapna, és olyan tanítás lenne, mely felemeli Jézus Krisztust, továbbá az egyén életét oly módon lenne képes átalakítani hit által, hogy az akár nemzeteket alakítana át, mint Ulrich Zwingli anno. Hagyomány (ortodoxia) és az újság (friss kijelentések a kegyelemről) metszéspontjában úgy tűnik, nem olyan egyszerű a jelenlegi egyház tanításaiban kiigazodni.

Szeretnénk (és atyánk is :), ha az egyház nyertesei lennénk és nem veszteseik vagy áldozataik, ezért Isten kegyelmének ajándékaira és bölcsességére vagyunk utalva a folytatásban is nem csak a kezdetben. Szóval előttünk áll még a vízözön...

Visszatérve Joseph Prince-re, egy idős keresztyén szolgáló összefoglalta a tényeket tanításával kapcsolatban. Olvasd el, mert még jól jön a jövőben.

Joseph Prince kinyilatkoztatásokat tesz, és a saját rendszeréhez idomítja az Írásokat.

Például, ő azt állítja, hogy nem szükséges megvallani a bűneinket, és Pál apostol egyetlen hívőnek sem adta például hogy vallja meg a bűnét. A kihívásunk azzal van, amit az 1Jn 1:9 tanít nekünk, hogy valljuk meg a bűneinket. Prince tudja, hogy ez megcáfolja a radikális kegyelem tanát, ezért megpróbálja körbemagyarázni ezt a passzust, hogy ez a gyülekezetben lévő gnosztikusoknak íródott. Ezt úgy állapítja meg, hogy nem idéz semmilyen kommentárból, sem pedig egyéb történelmi evidenciát nem használ forrásként.

- Prince nem definiálja tisztán Isten erkölcsi törvényének szerepét.

Az erkölcsi törvényt (Tíz Parancsolatot) mivel útjában áll, egybeveszi Isten szertartási törvényeivel, és azt mondja, hogy mind a kettőt eltörölték., ezért nem fontos az Egyház szempontjából.

A gyülekezet számára többé nincs szükség az ószövetségi törvényre, és csinál egy egyszerű kettősséget: kegyelem vagy törvény. Ráadásként esélyt sem ad arra, hogy mégis szükség lehet Isten erkölcsi törvényére, a Tíz Parancsolatra.

- Prince hisz abban, hogy ha egyszer meg vagy váltva, nem veszítheted el az üdvösségedet Prince, mint alapvető kijelentésben hisz abban, hogy ha egy személy elfogadta Jézust megváltójának, soha többé nem veszítheti el az üdvösségét. (Páran úgy ismerhetik ezt, mint az örök biztonság-bizonyosság tanát.)

- Prince azt tanítja, hogy Isten nem haragszik, és nem bünteti/fejelmezi a hívőket.

Azt tanítja, tehát hogy Isten nem tud haragudni, illetve nem bünteti a keresztényeket.

- Prince azt mondja, hogy Krisztus kereszttje miatt nem ítéli meg a népeket. Amíg Lót Sodomában volt, Isten nem ítélte meg Sodomát Lót miatt. Prince okot kreált melynek esetében kijelentheti: a keresztények jelenléte miatt Isten nem ítél el egyetlen népet sem.